خبر

آغاز لیگ شمشیربازی از شنبه

■ مسابقات قهرمانی کشور شمشیربازی زنان ایران قرار است از شنبه ۱۱ شهریور و به میزبانی اردبیل شروع شود. به گفته روابط عمومی فدراسیون این مسابقات با حضور ورزشکارانی از سراسر کشور در سه اسلحه و در دو بخش انفرادی و تیمی برگزار می‌شود و تا ۱۲ شهریور ادامه دارد. مسابقات انفرادی و تیمی جوانان از ۱۳ شهریور آغاز می‌شود و تا ۱۵ شهریور ادامه خواهد داشت.

کرمانی‌ها نماینده تکواندو ایران در کره‌جنوبی

■ مسابقات قهرمانی تکواندو کره‌جنوبی از امروز شروع می‌شود و زنان تکواندوکا کرمانی نماینده ایران در تورنمنت هستند. به گفته نرگس فرخی‌نژاد، نایب‌رییس بانوان هیات تکواندو کرمان، این تیم در تیرماه امسال در رقابت‌های قهرمانی کشور در استان مازندران رتبه اول را کسب کرد و به همین دلیل به عنوان نماینده ایران در رقابت‌های جهانی شرکت می‌کند: «نرگس فرخی‌نژاد»، «نجمه پورمیرزایی» و «نرجس شریفی» اعضای تیم سه‌نفره پومسه کرمان را در این رقابت‌های جهانی تشکیل می‌دهند. بازیکنان کرمانی برای کسب آمادگی بیشتر برای شرکت در این رقابت‌ها، اردوی یک‌هفته‌ای را در تهران برگزار کردند و پس از آن نیز در کرمان به تمرینات خود ادامه دادند.

عضو کمیته پارالمپیک جهان:

زنان ایرانی الگوی زنان مسلمان هستند

■ حضور زنان مسلمان در مسابقات بین‌المللی در سال‌های اخیر فراگیر شده است و جالب‌تر این است که در این روند، ایران بیشترین سهم را داشته است. سیما لیموچی، عضو هیات اجرایی کمیته ملی پارالمپیک ایران و عضو کمیته زنان کمیته بین‌المللی پارالمپیک (آی‌پی‌سی) در این‌باره گفت: ورزشکاران زن ایرانی که با حجاب کامل اسلامی در مسابقات بین‌المللی شرکت می‌کنند به الگویی برای همه کشورهای اسلامی تبدیل شده‌اند. ایران از حدود دو دهه پیش که زنان ورزشکار کشورمان در میادین مختلف بین‌المللی حضور یافتند، به یک سمبل و الگو برای کشورهای اسلامی تبدیل شد و راه را برای حضور زنان مسلمان در مسابقات مختلف باز کرد. اکنون زنان مسلمان از کشورهای مختلف با خودباوری و اعتماد به نفس بالا ضمن حفظ حجاب و اصول و ارزش‌های مذهبی در مسابقات مهمی نظیر بازی‌های المپیک و پارالمپیک حضور می‌یابند تا به همه جهانیان نشان دهند که زنان مسلمان می‌توانند در عرصه‌های مختلف حضور فعال و موثری داشته باشند. برای مثال در این دوره از مسابقات پارالمپیک هشت نفر حضور دارند که در سه رشته تیراندازی، تیر و کمان و دو و میدانی رقابت خواهند کرد. آمادگی خانم‌های ایرانی بسیار عالی است و همه آنان به استانداردها و رکوردهایی که کادرفنی و مربیان تعیین کرده بودند، رسیده‌اند.

هندبال

لیگ هندبالی‌ها از مهر شروع می‌شود

■ پیش از این قرار بود لیگ‌برتر هندبال بانوان از ۳۱ شهریور آغاز شود اما با توجه به حضور ملی‌پوشان در اردوی تدارکاتی صربستان و بازگشت آنها این رقابت‌ها به تعویق افتاد. همچنین قرار بود پنجم شهریور لیگ‌برتر این رشته قرعه‌کشی شود اما با توجه به اجلاس سران غیرمتعهد و تعطیلی فدراسیون این مراسم به ۱۳ شهریور موکول شد. قرار است این رقابت‌ها ۲۱ مهر آغاز شود. هشت تیم در لیگ‌برتر حضور دارند. پیش از این ذوب‌آهن اصفهان انحلالش را از لیگ اعلام کرده بود اما پس از مدتی دوباره به جمع لیگ‌برتری‌ها بازگشت.

به دلیل بودجه خوب، همه «ثامن» را دوست دارند

در این بین گویا به دلیل بودجه خوبی که تیم ثامن در این لیگ دارد همه بازیکنان هندبال دوست دارند در این تیم بازی کنند. ناهید غارسی، سرمربی تیم هندبال بانوان ثامن‌الحجج گفت: با توجه به بودجه و دستمزدی که تیم ثامن به بانوان هندبالیست اختصاص می‌دهد بسیاری از بانوان تمایل دارند در این تیم بازی کنند. سال گذشته ۱۱ بازیکن از استان فارس برای تیم ثامن به میدان رفتند که درخواست کرده‌ایم امسال نیز همین تعداد بازیکن حضور داشته باشند اگر کمتر از هشت یا ۹ بازیکن از فارس بخواهند قبول نمی‌کنیم با ثامن در رقابت‌ها شرکت کنیم. این باشگاه تعدادی بازیکن نیز از استان‌های تهران، کرمان و اصفهان جذب کرده است، ۱۰ بازیکن نیز از سبزوار در تیم ثامن حضور دارند. البته باشگاه حق دارد که بخواهد بازیکنان سبزواری در تیم ثامن بازی کنند چراکه هزینه حضور در لیگ را تامین می‌کند. استان فارس با قراردادی حدود ۶۰۰هزارتومان بازیکن جذب می‌کند به همین دلیل با این دستمزد جزیی بازیکنان استان فارس تمایل ندارند برای این استان بازی کنند. به نظر می‌رسد هندبال فارس مرده است. بازیکنان‌مان پس از پایان فصل گذشته و یک هفته استراحت تمرینات را آغاز کردند به همین دلیل می‌توانم بگویم آماده‌ترین تیم حاضر در لیگ‌برتر هستیم.

عکس: آیدین رهبر، شرق

گفت‌وگو با «لیلا رجبی»، المپین بلاروسی ایران:

نه مربی داشتم نه شرایط تمرین استاندارد

نگار خسروی

نزدیک به دو هفته‌ای می‌شود که المپیک تمام شده؛ اما همچنان حواشی این مسابقات ادامه دارد. مصاحبه‌های پی‌درپی مسوولان فدراسیون برای پوشاندن نتایج نه چندان خوب بعضی از ورزشکاران ادامه دارد و هرکسی می‌کوشد تقصیر را به گردن دیگری بیندازد. از جمع‌آوری تومار علیه سرمربی بعضی رشته‌ها گرفته تا... . «لیلا رجبی» یکی از هشت المپین زن ایران بود که توانست به مسابقات لندن برود؛ پرتابگر وزنه بلاروسی که به‌خاطر همسرش (رجبی) به ایران آمد و قبول کرد که به‌عنوان ورزشکار ایرانی در مسابقات جهانی شرکت کند. او برای بار اول سهمیه المپیک را به دست آورد و در بازی‌های لندن حضور داشت. هر چند به گفته خودش نتوانست قابلیت‌هایش را به اجرا بگذارد و با رکورد پایین از این مسابقات خداحافظی کرد. او برخلاف مسوولان این فدراسیون، معتقد است که شرایطش نامناسب بوده و اگر مسوولان می‌گویند او در حد و اندازه‌هایش ظاهر نشده، به‌خاطر این است که تقصیرات خودشان را به گردن ورزشکاران بیندازند:

■■■

انگار این روزها خیلی عصبانی هستی؛ جدا از ناراحتی ناکامی در این مسابقات، از مسوولان هم گله داری...

خیلی... وقتی مصاحبه‌های بعضی از مسوولان را می‌خوانم خیلی ناراحت می‌شوم. آنها بدون اینکه اندکی به شرایط نگاه کنند همه مشکلات را به گردن ورزشکار می‌اندازند. یادشان رفته که من با چه شرایطی در این مسابقات حاضر شدم و حالا که باید جوابگو باشند می‌گویند من نتوانسته‌ام در حد و اندازه واقعی‌ام باشم.

می‌توانی جریان را از اول تعریف کنی؟

بعد از آمدن داوری به فدراسیون دوومیدانی، شرایط‌مان مقداری بهتر شد و حقوق‌هایمان به صورت روال عادی پرداخت می‌شد؛ فدراسیون اجاره ۵۵۰هزارتومانی خانه‌مان را هم پرداخت می‌کرد اما فقط و فقط همین بود. نه پولی مازاد بر این و نه پاداشی... درست یک ماه بعد از اینکه توانستم ورودی المپیک را به دست بیاورم، مسابقات آسیایی داخل‌سالن بود که باز هم توانستم در این مسابقات مدال بگیرم. بعد از بازگشتم از این مسابقات پیش آقای داوری رفتم و از ایشان خواستم بعد از پنج‌سال و برای اولین بار به من اجازه بدهند به اردوی تدارکاتی بروم تا بتوانم برای المپیک بیشتر آماده شوم چراکه من در ایران مربی نداشتم و تمام تمریناتم را به تنهایی انجام می‌دادم. به هرصورتی بود آقای داوری با این اردو موافقت کردند. اردویی که سه ماه قبل از المپیک بود و در این پنج‌سال بی‌سابقه! یعنی من برای اولین‌بار به اردو رفتم.

سه ماه قبل از المپیک؟! فایده‌ای هم داشت؟

بحث دقیقا همین است. موافقت با این اردو فقط و فقط به‌خاطر این بود که من توانسته بودم سهمیه حضور در المپیک را بگیرم و شک نکنید اگر مسابقات دیگری به جز المپیک بود اجازه داده نمی‌شد. برای این حرفم دلیل دارم. من پنج سال بدون مربی تمرین کردم و بدون داشتن اردوی تدارکاتی توانستم مدال آسیایی بگیرم... چرا تا قبل از این کسی از مسوولان موافقت نکرد؟! البته باید بگویم که فدراسیون برای من و همسرم فقط ۱۱هزار دلار داد و این مبلغ برای سه ماهی بود که من باید تا المپیک تمرین می‌کردم! جالب‌تر اینکه ۴۵۰۰دلار هم باید بابت مربی از این مبلغ پرداخت می‌کردم! شاید بهتر بود همین پول را هم نمی‌دادند تا خیال‌شان راحت شود.

هزینه اقامت‌تان چطور بود؟ یعنی باید از همین ۶۰۰۰ دلار باقی مانده پول اقامت سه ماه را می‌دادی؟

بله، تنها کاری که توانستم انجام بدهم این بود که به جای هتل رفتن، خانه‌ای اجاره کردم تا بتوانم هزینه‌هایم را کاهش بدهم. هتلی که برای اقامت خارجی‌ها بود بیشتر از شبی صددلار می‌گرفت. این پول برای دو ماه هم کافی نبود و مجبور شدم به اتفاق همسرم از جیب‌مان ۵۰۰۰ دلار خرج کنیم.

اما تو که ۲۰ روز آخر در ایران بودی...

دقیقا، همه ورزشکارها برای اینکه بتوانند خوب نتیجه بگیرند ۲۰ روز طلایی را تمرین می‌کنند و سطح‌شان را بالا می‌برند اما من به‌خاطر کمبود بودجه مجبور شدم ۲۰ روز طلایی‌ام را در ایران و باز هم بدون مربی بگذرانم. ماساژور و دکتر هم که بهتر است بحث‌شان را کنار بگذاریم! یعنی من باید در طول سه ماه مربی می‌گرفتم، تمرین می‌کردم، استرس زندگی در بلاروس را هم تحمل می‌کردم... مطمئن باشید هیچ جای دنیا این‌طور نیست و در طول سه ماه هیچ‌کسی نمی‌تواند موفق شود وگرنه همه مردم دنیا به المپیک می‌رسیدند.

چرا زودتر از این از فدراسیون نخواستی که به اردو بروی؟

همسرم تمام تلاشش را کرد اما فایده‌ای نداشت. خود من بارها در مصاحبه‌هایم گفتم بدون مربی تمرین می‌کنم و شرایط سختی دارم. این در شرایطی است که زمانی که من به‌عنوان ورزشکار ایران وارد مسابقات بین‌المللی شدم، برای اولین بار ایران را صاحب این مقام‌ها کردم و تا قبل از من هیچ‌کسی نتوانسته بود به این مهم برسد. بعد جالب است که با این شرایط انتظار داشته‌اند که من به مرحله بعدی برسم! زمانی که من به ایران آمدم نایب قهرمان اروپا بودم اما حالا چی؟ آنقدر تنها تمرین کرده‌ام که تکنیک‌هایم خراب شده‌اند و همه‌شان اشتباه است. پنج سال پیش با رکورد ۱۸ متر و ۱۳ سانتی‌متر به ایران آمدم اگر فدراسیون برنامه‌ریزی داشت و برای آینده چشم‌اندازی ترسیم کرده بود الان من نباید ۱۸ متر و ۵۵ سانتی‌متر رکورد وزنه پرتاب می‌کردم. من آنقدر خوب بوده‌ام که پنج‌سال پیش چنین رکوردی داشته‌ام اما به مرور زمان و به‌خاطر مشکلاتی که همگی ناشی از نداشتن امکانات است پسرفت کرده‌ام. واقعا این وضعیتی که من دارم برای مسوولان علامت سوال نیست؟ آیا از خودشان نمی‌پرسند چرا لیلا رجبی که مدال‌آور آسیا و اروپا بوده امروز از گذشته‌اش بدتر شده؟ تکنیک من خراب است اما نباید پرسید که چطور باید این تکنیک بد تغییر کند؟ نباید بپرسیم که چطوری باید مشکلات یک ورزشکار را حل کرد؟ نباید بپرسیم که چرا کسی که توانسته سهمیه المپیک بگیرد مربی ندارد؟ چرا سه ماه قبل از المپیک به او اجازه اردوی خارجی می‌دهند؟ مسوولان نباید از من انتظار داشته باشند... منی که نه مربی داشته‌ام و نه شرایط تمرین استاندارد را... باید از کسی مثل احسان حدادی انتظار داشته باشند که ۱۰سال مربی داشته... در مسابقات بین‌المللی شرکت کرده و اردوهای خوب تدارکاتی برگزار کرده... قبل از المپیک اردویی در آلمان برگزار کرده که خودش را به بالاترین سطح آمادگی رسانده... من از اینکه او توانسته مدال بگیرد خیلی خوشحالم اما حرفم این است آیا شرایط من با احسان برابر بوده که مسوولان می‌گویند من انتظارات را برآورده نکرده‌ام؟ منی که در ماه ۵۰۰هزار تومان حقوق می‌گیرم و هشت‌ماهی می‌شود که اجاره‌خانه‌ام را خودم پرداخت می‌کنم. چندسال پیش توانستم در آسیا مدال طلا بگیرم اما مسوولان فدراسیون در نامه‌ای که به وزارت ورزش داده‌اند مدال من را برنز نوشته‌اند یعنی هدیه شش‌میلیونی به یک‌میلیون و ۵۰۰هزار تومان رسیده... هنوز پاداش مسابقات ژاپن را نه به من داده‌اند و نه به همسرم...

یعنی الان می‌خواهی بگویی که به تو رسیدگی نشده یا...

ببین بحث من این است که به من رسیدگی نکرده‌اند اما هر لحظه با مصاحبه‌هایی که می‌کنند اعصابم را هم بیشتر از قبل به هم می‌ریزند. من بعد از المپیک با هیچ‌کسی مصاحبه نکردم چون به اندازه کافی از شرایط ناراحت بودم اما اینکه می‌بینم هر روز یکی از مسوولان مصاحبه می‌کند بیشتر ناراحت می‌شوم. طوری حرف می‌زنند که انگار به اندازه یک قهرمان برای من خرج کرده‌اند و من نتوانسته‌ام در حد انتظار ظاهر شوم. با این مصاحبه‌ها فکر مردم در مورد من خراب می‌شود.

> **اگر این شرایط ادامه پیدا کند و به اندازه‌ای که این روزها به‌خاطر مصاحبه‌های بی‌پایه و اساس عصبانی می‌شوم، عصبی شوم، می‌روم... همسرم به من گفته جلوی پیشرفت من را نمی‌گیرد و او هم راضی است. در بلاروس همه چیز حرفه‌ای است. شرایط اردویی و تمرینی برای همه ورزشکاران در هر رده‌ای برابر است**

تو در حرف‌هایت گفتی که هزینه‌هایی که برای احسان حدادی کرده‌اند اگر برای تو هم می‌کردند می‌توانستی مدال بیاوری. چطور می‌شود که در یک فدراسیون برای یک المپین هزینه‌های آنچنانی می‌شود و برای یکی دیگر نه؟!

این سوال را از مسوولان بپرسید. چطور می‌شود که یک ورزشکاری مربی ۱۰هزار دلاری دارد و یکی اصلا مربی ندارد؟ من فقط یک سوال برایم مطرح است که مسوولان انتظارشان از من چه بوده؟ می‌خواستند با این شرایط من مدال بگیرم؟ به مرحله بعدی برسم؟ تنها کسی که توانسته ورودی المپیک را تکرار کند من بودم و این بی‌انصافی است که می‌گویند من در حد انتظار نبودم. همین که توانسته‌ام به المپیک بروم نشان داده‌ام که قابلیت دارم و اگر شرایط بهتر شود رکوردهای بهتری می‌گیرم. کلاینر آلمانی قهرمان جهان بوده و بارها توانسته مدال طلا بگیرد اما در این دور نتوانست به فینال برسد؛ آیا این اتفاق به غیر این است که رسیدن به هدف برنامه‌ریزی می‌خواهد؟ مسوولان اول کارشان را خوب انجام بدهند بعد از من انتظار داشته باشند.

در المپیک بعد از پرتاب وزنه‌ها، گریه کردی. این گریه‌ات باعث شد خیلی‌ها فکر کنند تو نتوانسته‌ای در حد و اندازه خودت باشی و اشتباهات شخصی‌ات باعث شد که نتایج ضعیف کسب کنی.

نه این‌طور نیست. خیلی ناراحت بودم چراکه وقتی می‌دیدم من از هیچ‌کدام از رقبایم پایین‌تر نیستم و شرایط محدودم باعث شده که نتوانم قابلیت‌هایم را نشان دهم، ناخودآگاه گریه می‌کردم. همگی به همراهشان یک مربی، یک ماساژور و یک روانشناس بود اما من تنهای تنها بودم و این شرایط از لحاظ روحی به من فشار آورد و گریه کردم. جو مسابقات خیلی برایم ترسناک بود. من تا به حال نه این تعداد تماشاگر را دیده بودم و نه امکانات رقبایم را داشتم. احساس تنهایی می‌کردم. من امکانات رقبایم را نداشتم و نتوانستم با آنها بجنگم.

آخه تو بعد از مسابقه در گفت‌وگویی که کردی گفتی که من باید بهتر پرتاب می‌کردم...

بله، چون در خودم می‌بینم که می‌توانم. اما آیا شما می‌توانی با پول یک پراید، پرادو بخری؟!

حالا من یک سوال دارم و دوست دارم قلبا جواب این سوال را بدی! حالا و بعد از این شرایطی که برایت به وجود آمده از اینکه از بلاروس به ایران آمدی و قبول کردی به‌عنوان ورزشکار زن ایرانی در مسابقات شرکت کنی پشیمان نیستی؟

اصلا نمی‌توانم جواب این سوال را بدهم!

چرا؟

من نماینده ایران در این مسابقات بودم و در طول این مدت تمام تلاشم را کرده‌ام که بتوانم مردم ایران را خوشحال کنم. من در همه مسابقات به عشق مردم ایران شرکت کردم و تمام تلاشم را به کار گرفتم تا شرمنده مردم ایران نشوم. اما بدون این امکانات نمی‌توانم.

اجازه بده سوالم را به گونه دیگری بپرسم. زمانی که بلاروس بودی به‌خاطر همسرت قبول کردی که به ایران بیایی... حالا با خودت نمی‌گویی ای کاش در بلاروس می‌ماندم و می‌توانستم مدال المپیک بگیرم؟

چرا! راستش اگر این شرایط ادامه پیدا کند و به اندازه‌ای که این روزها به‌خاطر مصاحبه‌های بی‌پایه و اساس عصبانی می‌شوم، عصبی شوم، می‌روم... همسرم به من گفته جلوی پیشرفت من را نمی‌گیرد و او هم راضی است. در بلاروس همه چیز حرفه‌ای است. شرایط اردویی و تمرینی برای همه ورزشکاران در هر رده‌ای برابر است. شاید در میزان حقوقی که از سوی مسوولان ورزشی می‌گیرند این افراد متفاوت باشند اما تمام شرایط امکاناتی برابر است. مسوولان بلاروس خوب می‌دانند که باید از رده‌های پایین ورزشکاران خوب را پیدا و روی آنها سرمایه‌گذاری کرد.

و حرف آخر؟

تمام سعی‌ام را در این مصاحبه کردم تا به مردم ایران بگویم من با شرایط بسیار بد و امکانات محدود توانستم ورودی المپیک را بگیرم... مصاحبه‌هایی که مسوولان علیه من می‌کنند به جز اینکه من را دلسرد کند هیچ چیز دیگری ندارد. مسوولان باید به ورزشکارهایی که قابلیت دارند رسیدگی کنند. برای اینکه بتوانیم ورزش زنان ایران را گسترده کنیم باید به آنها پر و بال بدهیم. مصاحبه علیه من و ورزشکارهای ایران نه تنها کاری از پیش نمی‌برد بلکه همه‌مان را دلسرد می‌کند. کسانی که در المپیک لندن طلا گرفته‌اند همگی سال‌هاست که با بهترین سرمربی این رشته تمرین می‌کنند. من نمی‌توانم با این امکانات معجزه کنم و یک شبه مدال طلای المپیک را بگیرم.

عکس: Getty images

ووشو

درخشش ووشوکاران در آسیا

■ مسابقات ووشو قهرمانی آسیا در حالی در ویتنام به پایان رسید که تیم ملی زنان ایران موفق شد دو مدال طلا و یک نقره در بخش ساندا و یک برنز تاریخی در رشته تالو به دست آورد.

شهربانو منصوریان؛ اولین طلایی ایران

«شهربانو منصوریان اولین مدال طلای ووشو ایران در رقابت‌های آسیایی ویتنام را گرفت.» این خبری بود که در میان اخبار مربوط به داربی ۷۵ و خبرهای مربوط به ششمین هفته لیگ‌برتر فوتبال مردان گم شد. خبری که می‌توانست تیتر یک بسیاری از روزنامه‌های ورزشی شود. هرچه باشد، گرفتن مدال طلا از حریفی که امتیاز میزبانی را هم دارد، خیلی سخت است اما وقتی پای شهربانو منصوریان وسط باشد، هیچ‌کاری غیرممکن نیست. بالاخره وقتی قهرمان جهان باشی، گرفتن مدال طلای آسیا کار چندان سختی نیست. منصوریان که در فینال وزن ۷۰- کیلوگرم در یک دیدار تماشایی، نماینده ویتنام را شکست داد، با گرفتن مدال طلا اولین نشان زرین کاروان تیم‌ملی ووشو ایران را به دست آورد. در این مسابقه نماینده ویتنام به‌شدت از سوی داوران حمایت می‌شد اما برتری مطلق منصوریان مانع از نفوذ آنها در رای داوران شد. شهربانو پیش از این قهرمان جهان در سال ۲۰۱۱ ترکیه شده بود.

مبارزه تماشایی دریایی

اما مدال طلای شهربانو، تنها مدال طلای ووشوکاران ایرانی در مسابقات آسیایی ویتنام نبود، تیم‌ملی ووشوی ایران در رقابت‌های آسیایی ویتنام مدال‌های طلای زیادی گرفت. در آخرین روز از رقابت‌های ووشوی قهرمانی آسیا صدیقه دریایی هم در وزن منهای ۶۰ کیلوگرم به مدال طلا رسید.

کسب اولین مدال تالوی ایران در آسیا

شاید بتوان گفت مهم‌ترین مدال تیم ملی ووشو زنان ایران در این رقابت‌ها مدال برنزی بود که به هانیه رجبی رسید. رجبی روز جمعه در فرم «گون شو» ضمن ایستادن بر سکوی سوم و کسب مدال برنز اولین نشان تالوی تاریخ رقابت‌های بزرگسالان قهرمانی آسیا را به ارمغان آورد.

زاویه

نگاهی به مشکلات لیگ‌های ورزشی زنان

■ مشکلات مالی و کمبود اسپانسر یکی از بزرگ‌ترین معضلات این روزهای ورزش بانوان ایران است که باعث شده تیم‌های زنان رشته‌های مختلف، یکی پس از دیگری کناره‌گیری‌شان را اعلام کنند. در ادامه نگاهی داریم به باشگاه‌هایی که امسال در لیگ تیم‌داری نمی‌کنند.

انحلال بسکتبال فولاد ماهان

بسکتبالیست‌های اصفهان که سال‌ها تجربه حضور در لیگ‌برتر را با نام‌های مختلف تجربه کرده‌اند اکنون بار دیگر شاهد انحلال تیم‌شان هستند. فولادماهان سال گذشته به عنوان نایب‌قهرمانی رسیده بود اما امسال انصرافش را اعلام کرد. این تیم دیگر در لیگ‌برتر حضور نخواهد داشت و در لیگ دسته اول شرکت خواهد کرد و بر این اساس تیم طائرپور تهران جایگزین فولادماهان شد. پیش از این هم سپاهان و ذوب‌آهن از تیم‌داری در رشته‌های مختلف بانوان انصراف داده بودند.

کناره‌گیری تنها تیم تهرانی فوتسال

با وجودی که شروع مسابقات لیگ فوتسال زنان از ۱۷ شهریور شروع می‌شود، تنها تیم تهرانی که در این مسابقات حضور داشته، برای این دوره از مسابقات اعلام آمادگی نکرده است. فاطمه علیپور، رییس کمیته مسابقات فوتبال زنان در این‌باره گفت: برخی تیم‌ها هنوز مدارک خود را کامل نکرده‌اند و از جمله این تیم‌ها، تیم استقلال است که به عنوان تنها نماینده تهران در مراسم قرعه‌کشی و زمانبندی مسابقات حضور داشته است.

برنامه رقابت‌های هفته اول به شرح زیر است:

جمعه: ۱۷ شهریور ساعت ۱۷

فولاد نورد کوه – اوج نصر فارس

هیات ارومیه – آینده‌سازان میهن

پالایش گاز ایلام – شهرداری بم

پاس همدان – دلوار کشتی جنوب

کرد کردستان – ملوان بندرانزلی

استقلال ایران – سرخپوشان گرگان